

славѣнитѣ въ Македония толкова се усилили, че почнали да правятъ опити за прѣвзимане на Солунъ.¹⁾ Тия опити се повтарятъ много пѣти и по-късно. Славѣнитѣ били вече стопани на цѣлата тая страна, а голѣми количества изпълнили Тесалия и Епиръ и стигнали до Пелопонесъ. Къмъ половината на VII. в. разселението на славѣнитѣ се свършило. Тѣ напълнили Полуострова отъ единия до другия край. Само нѣкой яки крѣпости по южното и западно крайморие не били завзети отъ тѣхъ. Македония, Илирия, Епиръ, Тесалия и Пелопонесъ се наричали по онова врѣме „*Славѣнска Земя*“.²⁾

Славѣнитѣ сж отъ арийско потекло. Тѣ заедно съ литовцитѣ образуватъ особна група отъ индо-европейското голѣмо племе. Нови лингвистични издирания показватъ, че тая група е стояла въ близко родство съ трако-илиро-фригийската.³⁾ Отъ тукъ произлиза заблуждението на нѣкои наши писатели, които отъ приликата на нѣкои тракийски думи съ славѣнски, дохаждатъ леко до заключение за славѣнската тушнина на Полуострова.

Прѣзъ VIII. в. Балканскитѣ Полуостровъ има етнографски славѣнски ликъ. Славѣнскитѣ многобройни плѣчища достигнали най-далѣчнитѣ краища на тая земя и задавили останкитѣ отъ стари народи, които се зачували отъ погуба. Силата на славѣнитѣ не отговаря на тѣхното множество. Тѣ несѣставяли яка политическа група и надѣлявали благодарение на своето множество и на слабостта на византийската власть. Прѣзъ тоя вѣкъ славѣнитѣ почватъ да се събиратъ въ политически организми. Прѣзъ сѣверо-източнитѣ врати на Полуострова нахлува малкото турско-татарско племе *българи*, залавя широката Дунавска Равнина и устройва *Българско Княжество* съ яка деспотска организация. Нѣмаме свидѣтелства за отпора, що сж показали славѣнитѣ на новитѣ завоеватели въ първо врѣме. По-късно тѣ се примиряватъ съ тѣхъ и подъ тѣхно знаме разширяватъ прѣдѣлитѣ на новата Славѣно-Българска Държава. Въ сжщо врѣме става и сливане между завоеватели и завоевани, което се продължава дълго. Вмѣсто разпокъсанитѣ отдѣлни славѣнски племена се явява якъ *славѣно-български народъ*, който играе видна роля на Полуострова до днешенъ день.

Прѣзъ IX. в. Българската Държава се разширява къмъ югъ и западъ до Бѣло и Адриатическо Море. Тракийскитѣ, македонски,

¹⁾ Дриновъ, Заселение, 98; Фальмерайеръ, Славянскій элементъ въ Греціи, Москва, 1850. стр. 28—29.

²⁾ Дриновъ, Заселение, 134—135; Фальмерайеръ, Славянскій элементъ въ Греціи, 20—21, 26; Иречекъ, История, 118—119.

³⁾ Tomaschek, Die alten Thraker, 7; Смирновъ, Кул. исторіи юж. славянъ, 122.